

Михаило Петковић (фото: Ф-146 САНУ)

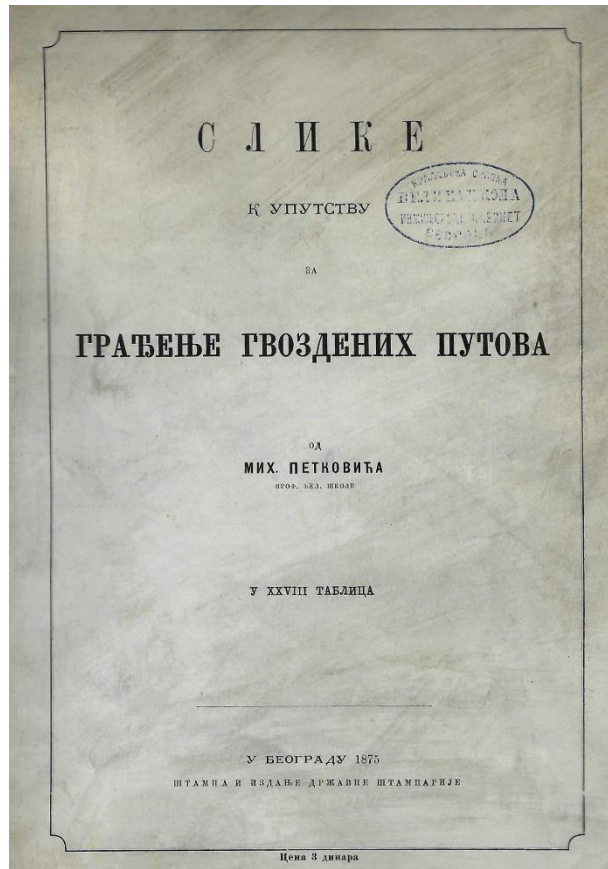
Проф. инж. Михаило Петковић (1833-1917)

СУД: редовни члан од 1871. године;

СКА: почасни члан од 1892. године

Рођен је у Старом бечеју. Дипломирао је на Техничком факултету у Бечу. Државну службу почео је као чиновник министарства финансија. На Великој школи (1864-87) је предавао предмете: Нацртна и практична геометрија и цртање, Грађевине на суву и на води, Наука о грађевини на сушу, Наука о грађевини на води, Обични и гвоздени путови, Грађење обичних и гвоздених путова, Наука о грађењу обичних и гвоздених путова. Његов посебан допринос током рада на Великој школи огледа се у обезбеђивању дефицитарне уџбеничке литературе, пре свега из области Грађења гвоздених путова, а то су уједно и први уџбеници из ове области објављени на српском језику. Био је главни инспектор железничког одељења при Министарству грађевина, а потом министар грађевина Краљевине Србије, проректор Велике школе (1869-70). Одликован је многим српским и иностраним одликовањима. Био је веома ангажован на решавању значајних инжењерских проблема, посебно на изградњи (пројектовање и грађење) прве железничке пруге у Србији, као и на дефинисању локације за београдску железничку станицу. У својству народног посланика у Скупштини (Српска напредна странка) био је владин извештач о Закону о железницама и учесник у преговорима о железничком саобраћају на конференцији у Цариграду као представник Србије. Учествовао је у изради и потписивању Уговора о изградњи железнице.

Корица књиге „Слике к упутству за грађење гвоздених путова“
Михаила Петковића, 1875. година
(Библиотека Грађевинског факултета)

Литература

Анђус, В. (Ур.). (1996). *Грађевински факултет Универзитета у Београду 1846-1996*, књига 1.(стр.260). Београд, Србија: Грађевински факултет Универзитета у Београду.